

Pax Olímpica

Amb les coses de menjar no es juga: uns Jocs Olímpics de Barcelona reeixits han d'aportar vots a les preocupades llistes psocistes (que elecció rere elecció van perdent vots a les grans ciutats) i dineros als calaixos dels votants convergents. I com que amb els Jocs Olímpics no els convé jugar ni als uns ni als altres, a ningú no ha d'escandalitzar que d'ençà de l'estiu convergents i socialistes es donin el bec a cada cantonada.

En diuen consens, en diuen tracte, en diuen pacte, diuen que tenen una percepció o que hi ha una sensibilitat. Foteu-li hac: amb els Jocs Olímpics no pensen jugar.

Si us plau, que les properes eleccions municipals,

també doncs a Barcelona, no ens distraiguin d'aquest pacte de fons. Les enquestes, els números, les prospeccions sobre els futurs resultats a la capital olímpica

ajuden a l'entesa: diuen les enquestes, i de ja fa mesos, que el més probable és que guanyin bé els socialistes bé els convergents, i que també és el més probable que ningú més no traguí regidors. Si això és així (que no ho serà del tot, aquestes prospeccions no compten mai amb els corrents de fons) Maragall continua cap a l'única oposició, és a dir, de vice-batlle. O bé Cullell és batlle i tal com ja ha jurat munta un ajuntament d'unitat: Maragall de vice-batlle.

Han decidit de fer-nos viu-

re en una bassa d'oli, i si de tant en tant l'Obiols en diu alguna que sembla que ho entorboleixi, no hi patiu: també va dir fa anys que si no hi havia grup socialista català al Parlament espanyol dimitiria. Ho va dir honradament, segons té per costum, i honradament no va dimitir. L'Obiols és un excèntric en un món de Roques i Guerres, Prenafetes i Sales.

Gran moment, doncs, aquest de l'acord CDC-UDC-PSC-PSOE per a les organitzacions polítiques que tinguin algun projecte polític seriós: els tindrem uns mesos contínuament reunits i distrets amb els Jocs Olímpics; i deixaran terrenys lliures com ara Europa, l'ecologia, la cultura, els serveis públics,

la reorganització de l'Europa oriental i central, la llum, el gas i l'aigua, les nacions i l'autopista del Maresme...

Ramon Barnils

Pa per avui, fam per demà

La situació econòmica a l'URSS revesteix caràcters d'angoixa dramàtica. L'espectre de la fam plana sobre la població, que no ha parat de veure retallat el seu nivell de consum des dels dies llunyans de Leonid Brejnev. Tot el que s'ha predicat sobre la *perestroika*, bandera fonamental de la política interior de Mikhaïl Gorbaxov, no es veu correspost en la dura realitat. Les botigues són buides, en moltes ciutats l'administració local s'ha vist obligada a recórrer a les cartilles de racionament. En algun cas, Leningrad per a ser precisos, no han faltat comentaris assenyalant que la quantitat d'aliments racionats està molt pròxima a la que hagueren de sofrir en la segona guerra mundial, durant el llarg bloqueig imposat per les tropes nazis. Enfront de l'escassetat d'aliments —si deixem per a la imaginació l'escassetat regnant en altres tipus de consum corrent, com les fulles d'afaitar— els viatges de Mikhaïl Gorbaxov per occident, on millor es mou el dirigent soviètic, h

Pa per avui, fam per demà

an pogut concertar-se operacions d'ajuda immediata: en aquest lloc s'han d'inscriure els 150.000 milions de pessetes concedits per Felipe González. Més dramàtica resulta la decisió alemanya d'encaminar cap a les estepes russes els aliments emmagatzemats a l'antiga capital

d'Alemanya, en previsió d'un bloqueig com el que es va produir en els pitjors moments de la guerra freda i que va dur a l'establiment, per part dels Estats Units, del famós pont aeri.

Els alemanys saben que aquestes reserves no seran necessàries i han resolt que es transformen en paquets d'aliments que, també per via aèria, configuren el pont aeri a l'inrevés, cosa que revela la destra mà de Helmut Khol.

Però els enviaments i els crèdits concedits des de diversos països no poden constituir la clau de la solució del problema. Pa per avui, fam per demà... La Comunitat Econòmica Europea s'ha reunit a Roma i entre els seus acords figura el de condicionar l'ajuda dels Dotze a la realització dels estudis tècnics necessaris pel Fons Monetari Internacional i el Banc Mundial, sense descomptar l'auxili del Banc Europeu de Desenvolupament. Els Dotze volen conèixer la realitat subjacent en el sistema econòmic soviètic, i també l'entitat i el calendari dels terminis precisos perquè l'URSS arribi

a la convertibilitat del ruble i se sotmeti a la disciplina del FMI.

Quantes coses han passat des que l'extraherter Nikita Khruixtov digué als americans: "us enterrarem"!

Fabià Estapé

